

bes i de sammenhænge, hvor børn dagligt færdes. Men for at kulturoverleveringen kan være forsvarlig, bør vi indkredse en kerne af umistelige kulturværdier, som samfundet sikrer at intet barn bliver snydt for at opleve netop i de sammenhænge, hvor de færdes. Det være sig sange, fortællinger eller billeder. Det må være en oplagt opgave for det kulturråd for børn, som ministeren ønsker sig.

I historisk perspektiv er medieområdet relativt nyt, men af afgørende betydning, da det er den del af børnekulturen, der når flest børn med både skidt og kanel. Her er virkelig et væsentligt indsatsområde. Der er imidlertid nogen variation i væsentligheden i redegørelsens forslag. Ministeren henviser til medieforhandlingerne, hvor der skal arbejdes for, at public service-stationer kan øge deres egenproduktion af dansk tv-fiktion for børn. Det vil jeg tilsige Venstres uforbeholdne støtte til.

Der er for tiden en diskussion om, hvad public service er, og hvad det burde være. En af de helt centrale opgaver inden for public service er netop at producere dansk fiktion både for børn og for voksne. Danmark har en rig professionel børnekultur, som skulle kunne sikre solide kvalitetsprodukter; så en sikring af, at børn tilgodeses med kvalitetsprogrammer, ser vi på med meget stor sympati.

Vi har brug for flere gode børnefilm. I det hele taget må børnekulturpolitikken lægge vægt på at fremme kvaliteten; det gælder også tegneserier og computerspil. Vi har brug for flere danske medieudtryk, der giver børn mulighed for at opleve deres egen kultur. I redegørelsen efterlyses der undersøgelser bl.a. af forskelle i pigers og drenges medieforbrug og det til trods for, at ministeren selv fastslår, hvori forskellen består.

I Venstre ser vi principielt mere positivt på at bruge midler direkte til børns kulturoplevelser end på finansiering af mere eller mindre interessante projekter. Tidens projektkultur med løsevne undersøgelser, der ofte fører intetsteds hen, trænger til en kritisk revision. Generelt bruger vi for mange kulturkroner på mellemhandlere og udenomsværker, hvor nyttevirkningen kan være tvivlsom.

Ministeren gentager i sin redegørelse planerne om at indføre forbud mod tv-reklamer rettet mod børn. Tanken kunne umiddelbart virke sympatisk, men er samtidig også mere end problematisk. Meget tyder på, at et sådant forbud

nemt bliver et slag i luften, en tom markering, der mest tjener politiske formål. Hvordan vil man administrere et sådant forbud, der reelt kun vil gælde for TV 2?

Ser man til Sverige, hvor de generelt er mere glade for forbud, end vi er i Danmark, ja, så tyder meget på, at det udløser en række afgrænsningsproblemer med stor forskelsbehandling af tv-stationer, idet der også dér er flere kommercielle stationer, der sender fra udlandet, og som derfor stadig lovligt kan sende børne-reklamer.

Der er uklarhed om, om man f.eks. kan benytte en barnlig udformning af reklamer, der formelt rettes mod voksne. Det er ikke forbudt at markedsføre legetøj for forældre, og gælder forbudet så for en reklame for et børneprodukt, hvor speaken rettes mod voksne? Skal danske virksomheder, der forbyrder sig imod forbudet på samme vis som de svenske, risikere bøder på op til 5 mio. kr., en strafstørrelse, som helt skævvrider proportionerne i straffesystemet?

For at beskytte børn mod skadelige reklamer, der kan skabe angst, vold og anden negativ påvirkning, ja, så er det vigtigt og langt mere naturligt at arbejde med de regler, vi allerede har for børnereklamer, og supplere med rimelige, frivillige aftaler. Branchen er rent faktisk positivt indstillet over for selvregulering. Derudover er det mere perspektivrigt at arbejde hen mod fælleseuropæiske regler.

Som nævnt er mange af forslagene hverken usete eller originale. Man har taget et vue over de mange gode eksempler på kulturelle aktiviteter for børn, som rent faktisk findes rundt omkring i landet, og sagt, at man gerne vil have mere af det hele. Det kan jo være godt nok, men man skal bare passe på, at man ikke overvurderer og belaster mulighederne.

Jeg tror, vi skal samle vores interesse mere om kvaliteten end kvantiteten. Vi skal også være opmærksomme på, at mange danske børn bevæger sig på kanten af stress. De vil gerne nå det hele og haster af sted mellem de mange kultur- og fritidstilbud.

Vi skal huske at respektere, at børn er små mennesker, som også skal have mulighed for ro til drømme og fordybelse. Børn skal også sikres mulighed for at lege frit uden voksentilrettelæggelse. Børn skal også have mulighed for at spille bold på græs uden heppende forældre og fløjtende trænere.